

لا إله إلا الله

واحد علوم و تحقیقات

خصوصیات کیفی نرم افزار

مهندسی نرم افزار پیشرفته

تنظیم و ویرایش : محسن زاده

فهرست مطالب

شماره صفحه	موضوع
۵	۱- مقدمه و تاریخچه
۶	۲- مشخصات یک محصول نرم افزاری
۷	۱-۲ مدیریت کیفیت نرم افزار
۹	۲-۲ مدل‌های کیفیتی در نرم افزار
۱۰	۱-۲-۲ مدل McCall
۱۳	۲-۲-۲ مدل Boehm
۱۵	۳-۲-۲ مدل ISO ۹۱۲۶
۱۸	۴-۲-۲ مدل FURPS
۱۸	۵-۲-۲ مدل Kazman, Clements
۱۹	۳- صفات کیفیتی
۲۰	۱-۳ کارایی
۲۰	۲-۳ امنیت
۲۲	۳-۳ در دسترس بودن
۲۳	۴-۳ قابلیت استفاده
۲۴	۵-۳ تغییر پذیری
۲۵	۶-۳ ثبات و پایداری
۲۶	۷-۳ قابلیت همکاری
۲۷	۸-۳ قابلیت حمل
۲۸	۹-۳ قابلیت استفاده مجدد
۲۹	۱۰-۳ قابلیت آزمایش
۳۰	۴- تاثیر توسعه Component Base بر خصوصیات کیفی نرم افزار
۳۱	۱-۴ تاثیر CBD بر خصوصیات کیفی نرم افزار
۳۲	۲-۴ تاثیر CBD بر خصوصیات کیفی در مدل ISO 9126:
۳۶	۳-۴ خاصیت های قابل اندازه گیری در زمان اجرا
۵۶	۴-۴ خاصیت های قابل اندازه گیری در طول چرخه حیات
۵۷	۵- مصالحه بین صفات کیفی
۴۰	۶- Software Quality Workshop (SQW)
۴۰	۱-۶ مراحل QAW
۴۰	۱-۱-۶ ارائه QAW و مقدمات
۴۱	۲-۱-۶ ارائه مأموریت /کسب و کار
۴۱	۳-۱-۶ ارائه طراحی معماری
۴۱	۴-۱-۶ تعریف محرک های معماری
۴۲	۵-۱-۶ تبادل اندیشه

۴۲

۴۲

۴۳

۶-۱-۶ تحکیم و یکپارچگی سناریو

۶-۱-۷ اولویت بندی سناریو

۶-۱-۸ پالایش سناریو

۱- مقدمه و تاریخچه:

امروزه سیستم‌های کامپیوتری در بسیاری از کاربردهای حساس و بحرانی انسان نقش دارند، به طوری که یک خطای کوچک می‌تواند منجر به بروز مشکلات جدی و خطرناکی شود. این خطاها می‌تواند به صورت یک خطا در طراحی نادرست واسط کاربر تا خطای موجود در کد برنامه باشد.

کاربردهای بحرانی خصوصیات زیر را دارا می‌باشند:

- چرخه عمر طولانی دارند و نیازمند بهبود تکاملی می‌باشند.
- کاربردها نیاز به اجرای پیوسته هستند.
- کاربردها نیاز به تعامل با دستگاه‌های سخت افزاری هستند.
- عملکرد کاربرد بستگی به ویژگی‌های کیفی مانند دقت بالا، قابلیت اطمینان، ایمنی، قابلیت همکاری با بخش‌های دیگر دارد.

سیستم‌ها دارای نیازمندی‌های گوناگون می‌باشند که در واقع توسعه‌دهندگان مسئول تشخیص و تعیین این نیازمندی‌های و همچنین ایجاد سیستمی برای محقق‌سازی این نیازمندی‌ها می‌باشد.

این نیازمندی‌ها در حالت کلی به دو دسته نیازمندی‌های کارکردی^۱ و نیازمندی‌های غیر کارکردی^۲ تقسیم می‌شوند. نیازمندی‌های کارکردی توانایی سیستم برای انجام کاری است که برای آن وجود آمده است. باید بسیاری از عناصر سیستم با هم هماهنگ عمل کنند تا یک کار تکمیل شود.

نیازمندی‌های غیر کارکردی همان مشخصه‌های کیفیتی^۳ می‌باشند و عموماً به صورت ضمنی بیان می‌شوند و هر آنچه که غیر از نیازمندی‌های کارکردی سیستم باشد، در این دسته قرار می‌گیرند مانند کارایی، امنیت، قابلیت استفاده مجدد، قابلیت اطمینان و ...

هدف این جزوه بررسی اجمالی چند مدل موجود برای نیازمندی‌های کیفی و بررسی تعدادی از خصوصیات کیفی می‌باشد.

^۱ Functional
^۲ Non Functional
^۳ Quality Attribute

اما به دلایل زیر مسئله خصوصیات کیفی در نرم افزار مسئله‌ای پیچیده‌ای است:

- تنش و بحرانی که بین نیازمندی‌های کیفی مشتریان (مانند کارایی، قابلیت اطمینان و . . .) و نیازمندی‌های کیفی تولیدکنندگان (قابلیت نگهداری و استفاده مجدد) وجود دارد.
- برای بیشتر نیازمندی‌های کیفی روشی روشن و بدون ابهام جهت تعریف آنها وجود ندارد.
- خصوصیات کیفی نرم افزار معمولاً متناقض هستند. (مثلاً کارایی و امنیت)

دلایل اهمیت خصوصیات کیفی به قرار زیر است:

- خصوصیات سیستم را توصیف می‌کند.
- شرایط کاری سیستم را بیان می‌کند.
- عامل و محرک طراحی معماری می‌باشد.
- معماری اولین قدم تولید نرم‌افزار بوده که ویژگی‌های کیفیتی در آن قابل ردیابی است. صفات کیفیتی در تمام مراحل طراحی، پیاده‌سازی و انتقال مطرح می‌باشند و در نتیجه اگر توسط معماری پشتیبانی شوند، راحت‌تر قابل ردیابی خواهند بود.

۲- مشخصات یک محصول نرم‌افزاری

انجام خصوصیات کیفی باید در مراحل طراحی، پیاده‌سازی و توسعه مورد توجه قرار گیرد. خصوصیات کیفی نه کاملاً به مرحله طراحی و نه کاملاً به مرحله پیاده‌سازی وابسته است بلکه به تمام این مراحل بستگی دارد. یک مجموعه سه‌تایی از خصوصیات یک

محصول نرم‌افزاری از دیدگاه مشتری عبارت است از:

❖ کیفیت^۴

❖ هزینه^۵

❖ زمان‌بندی^۶

Quality^۴
Cost^۵

هزینه و زمان قابل پیش‌بینی می‌باشد و با یک فرایند کامل سازماندهی شده قابل کنترل است ولی کیفیت این‌گونه نمی‌باشد. طبق استاندارد IEEE "کیفیت نرم افزار درجه‌ای است که نرم‌افزار ترکیبی از خصوصیات مطلوب را دارا می‌باشد." همچنین در استاندارد ISO 8402 "کیفیت، توانایی برآوردن نیازهای تعیین شده و تلویحی می‌باشد". کیفیت پائین به جهت امکان نیاز به پیکربندی، کدنویسی مجدد و حتی طراحی دوباره، بر روی هزینه و زمان‌بندی تأثیر می‌گذارد. کشف سریع‌تر مشکلات کیفی در نرم افزار مقرون به صرفه‌تر می‌باشد زیرا با افزایش زمان نقص در نرم افزار با توجه به بزرگتر شدن پروژه هزینه لازم برای حل مشکل نیز بیشتر می‌شود.

دست یافتن به خصوصیات کیفی تنها وابسته به شیوه کد برنامه (مانند انتخاب زبان، الگوریتم و ساختمان داده و...) نیست بلکه وابسته به معماری نرم افزار نیز می‌باشد.

۲-۱ مدیریت کیفیت نرم افزار^۶:

مدیریت کیفیت نرم افزار به مسئله مهم ذیل توجه دارد:

- تضمین و اطمینان از برآوردن سطح کیفی مورد نظر در محصول نرم افزاری.
- تعریف استانداردها و رویه‌های مناسب کیفی.
- تلاش جهت توسعه یک فرهنگ کیفی^۸ مناسب.

بحث مدیریت کیفیت نرم‌افزار باید از بحث مدیریت پروژه کاملاً جدا شود. در زمینه مدیریت کیفیت فعالیت‌هایی انجام می‌شود که عبارتند از:

- **تضمین کیفیت^۷:** رویه‌های کیفی و استانداردهایی برای کیفیت تعریف می‌کند. انجام فرایند بررسی، تصحیح و کنترل به طوری که تولیدکننده مطمئن باشد که تمام مراحل فرایند تولید به درستی انجام شده و خروجی‌ها همانگونه که انتظار داشته است، می‌باشند.

^۶ Schedule
^۷ Software Quality Management
^۸ quality culture

• **برنامه ریزی کیفی^۹:** رویه‌های قابل اجرا و استانداردهایی را برای پروژه‌های بخصوص انتخاب می‌کند و در همان راستای مورد نیاز آنها را اصلاح و ویرایش می‌کند. در واقع در برنامه‌ریزی کیفی خصوصیات کیفی مورد نظر محصول و چگونگی ارزیابی آنها مورد بررسی قرار می‌گیرد و خصوصیات مهم نیز تعریف می‌شود.

• **کنترل کیفی^{۱۱}:** اطمینان از اینکه استانداردها و رویه‌های کیفی توسط تیم توسعه‌دهنده مورد استفاده قرار می‌گیرد. دو رهیافت مورد استفاده در این مرحله عبارتند از:

○ بازبینی و مرور کیفیت که به صورت دستی انجام می‌شود. انواع بازبینی‌ها عبارتند از:

▪ بازبینی طراحی برنامه^{۱۲}: جهت کشف خطاهای موجود در طراحی، کد یا نیازمندی‌ها انجام می‌شود. در این مرحله تعدادی از خطاهای احتمالی کشف می‌شود.

▪ بازبینی پیشرفت کار^{۱۳}: فراهم سازی اطلاعاتی برای مدیریت درباره کل فرایند پروژه می‌باشد. بازبینی شامل بازبینی محصول و فرایند است. این مرحله با هزینه، زمان‌بندی و طراحی درگیر می‌باشد.

▪ بازبینی کیفی^{۱۴}: انجام یک تحلیل تکنیکی از مؤلفه‌های محصول یا مستندات جهت یافتن عدم تطابق‌هایی که بین خصوصیات و طراحی مؤلفه، کد یا مستندات و اطمینان از اینکه استانداردهای کیفی رعایت شده است. در طول فرایند بازبینی و مرور کیفی، رویدادها را می‌توان به چند دسته و به صورت زیر دسته‌بندی کرد:

❖ هیچ عملیاتی انجام نمی‌شود و تغییری بر روی نرم افزار و مستندات نیاز نمی‌باشد.

❖ نیاز به ترمیم دارد: در این حالت طراح و برنامه نویس باید خطاهای شناسایی شده را تصحیح

نماید.

^۹ Quality Assurance

^{۱۰} Quality Planning

^{۱۱} Quality Control

^{۱۲} Design Inspection

^{۱۳} Progress Inspection

^{۱۴} Quality Inspection

❖ در کل طراحی باید تجدید نظر انجام شود: در این حالت مشکل شناسایی شده در طول مرحله بازبینی بر بخش‌های مختلف تأثیر می‌گذارد و باید به دنبال راه‌هایی مقرون به صرفه‌تر برای حل مشکل طراحی مجدد بود.

○ ارزیابی خودکار نرم افزار (به صورت خودکار انجام می‌شود): با استخراج یک مقدار عددی برای خصوصیات محصول یا فرایند نرم افزاری سروکار دارد. اندازه‌گیری کیفیت در طول چرخه حیات محصول، به منظور مدیریت کیفیت، اندازه‌گیری و ارزیابی کیفیت محصول و فرآیند انجام می‌شود. اندازه‌گیری کیفیت احتیاج به جمع‌آوری و تجزیه و تحلیل اطلاعات دارد که معمولاً به شکل اندازه‌ها (Measurements) و معیارها (Metrics) نمایان می‌شوند. ارزیابی کیفیت معمولاً زمانی که یک رویداد مهم رخ می‌دهد، مثلاً در انتهای یک مرحله از تولید یا زمان انتشار محصول نهایی، انجام می‌شود.

۲-۲ مدل‌های کیفیتی در نرم افزار

از آنجائی که کیفیت نرم افزار نموده‌های متعددی در زندگی روزانه ما دارد، رویکردهای متعددی در ارتباط با مدل‌های کیفی منتشر شده است. مدل‌های کیفیتی دسته‌بندی از صفات کیفیتی و ارتباطات میان آنها می‌باشد که برای مشخص نمودن و ارزیابی نیازمندی‌های غیر وظیفه‌ای بکار می‌روند. در ادامه چند مدل کیفی مختصراً ارائه شده است.

۱-۲-۲ مدل McCall

در دهه ۱۹۷۰ McCall چارچوبی کیفیتی برای کیفی محصولات ارائه نمود. این مدل برای نیروی هوایی آمریکا و با هدف از بین بردن فاصله بین کاربران و توسعه‌دهندگان^{۱۵} ایجاد شد. این مدل ۳ دیدگاه را برای گروه‌بندی خصوصیات در فرآیند تولید نرم افزار بیان می‌کند که بر اساس چرخه حیات سیستم می‌باشد، این دیدگاه‌ها عبارتند از:

❖ عملکرد^{۱۶} (خصوصیات عملکردی پایه): فاکتورهایی کیفی می‌باشد که بر میزان و اندازه برآورده ساختن مشخصات و خصوصیات نرم افزار دلالت دارد. این خصوصیات عبارتند از:

Developer^{۱۵}
Operation^{۱۶}

- **Correctness**: صحت و درستی نرم افزار می باشد و اینکه عملکرد با خصوصیات و مشخصات تطبیق داشته باشد.
- **Reliability**: معیاری است که سیستم چقدر **fail** می کند.
- **Efficiency**: کاربرد و استفاده از منابع سیستم (شامل **Memory, Disk, CPU** و ...)
- **Integrity**: حفاظت در مقابل انجام اعمال های غیر مجاز
- **Usability**: سادگی استفاده

❖ **تجدید نظر^{۱۷}**: فاکتورهای کیفی را تعریف می کند که بر توانایی تغییر محصول نرم افزاری تأثیر می گذارند. این فاکتورها عبارتند از:

- **Maintainability**: توانایی جهت ساخت / تعمیر یک عیب / نقص می باشد.
- **Flexibility**: توانایی جهت اعمال تغییر درخواست شده در راستای **business** نرم افزار
- **Testability**: توانایی اعتبارسنجی نیازمندی های نرم افزاری و همچنین تست نرم افزار از جهت نداشتن خطا و برآوردن خصوصیاتش^{۱۸}

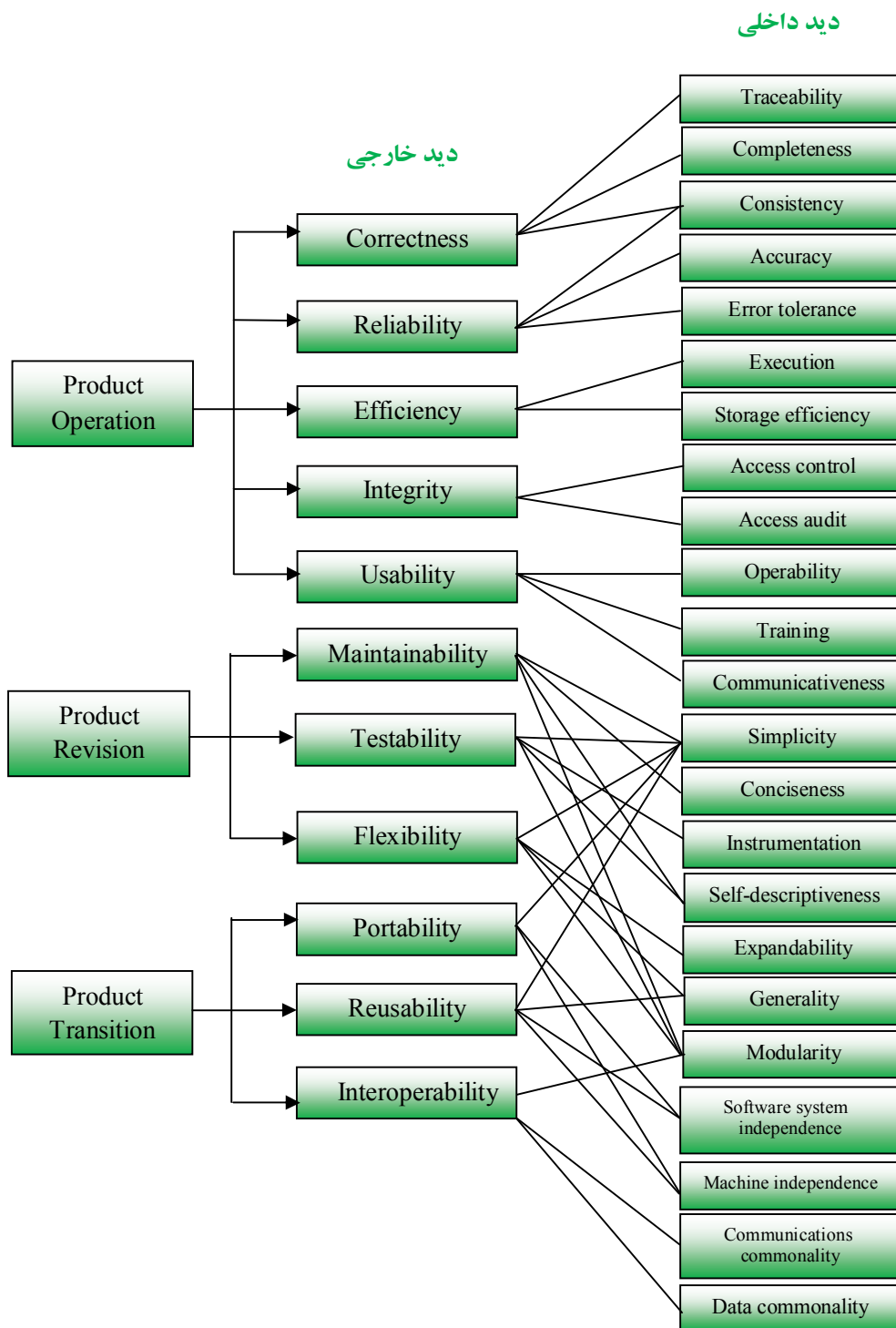
❖ **تحول^{۱۹}**: فاکتورهای کیفی می باشد که بر توانایی تغییر محصول نرم افزاری تأثیر می گذارد. این فاکتورها عبارتند از:

- **Reusability**: راحتی استفاده از مؤلفه های نرم افزاری موجود در زمینه ها و فضاهای مختلف.
- **Interoperability**: توسعه و راحتی مؤلفه های نرم افزاری جهت کار با یکدیگر (قابلیت تعامل).
- **Portability**: توانایی انتقال نرم افزار از یک محیط به محیط دیگر

این مدل از آن جهت مورد انتقاد قرار گرفت که خصوصیات کیفی در آن به صورت ذهنی مورد قضاوت قرار می گیرد و پاسخها کاملاً بستگی به نظر شخصی دارد. مدل **McCall** دارای ۱۱ فاکتور می باشد که دید خارجی سیستم یعنی همان چیزی که توسط کاربران دیده می شود را توصیف می کند. همچنین این مدل دارای ۲۳ فاکتور دیگر می باشد که دید داخلی یعنی همان دیدی را که توسط توسعه-دهندگان دیده می شود را توصیف می کند.

این چارچوب در شکل ۱ نشان داده شده است. در این شکل خصوصیات به همراه سنجها و معیارهای اندازه گیری نشان داده شده است.

^{۱۷} Revision
^{۱۸} Meet Specification
^{۱۹} Transition

شکل ۱: مدل Mc Call

در سال ۱۹۷۸، Boehm مدل کیفیتی جدیدی را ارائه نمود. وی یک مدل سلسله مراتبی از خصوصیات کیفی را تعریف نمود و تلاش داشت تا کیفیت نرم افزار را بصورت مجموعه‌ای از خصوصیات و معیارها تعریف کند. در بالاترین سطح مدل، او سه نیازمندی اساسی نرم افزار را تعریف می‌کند که عبارتند از (شکل ۲)

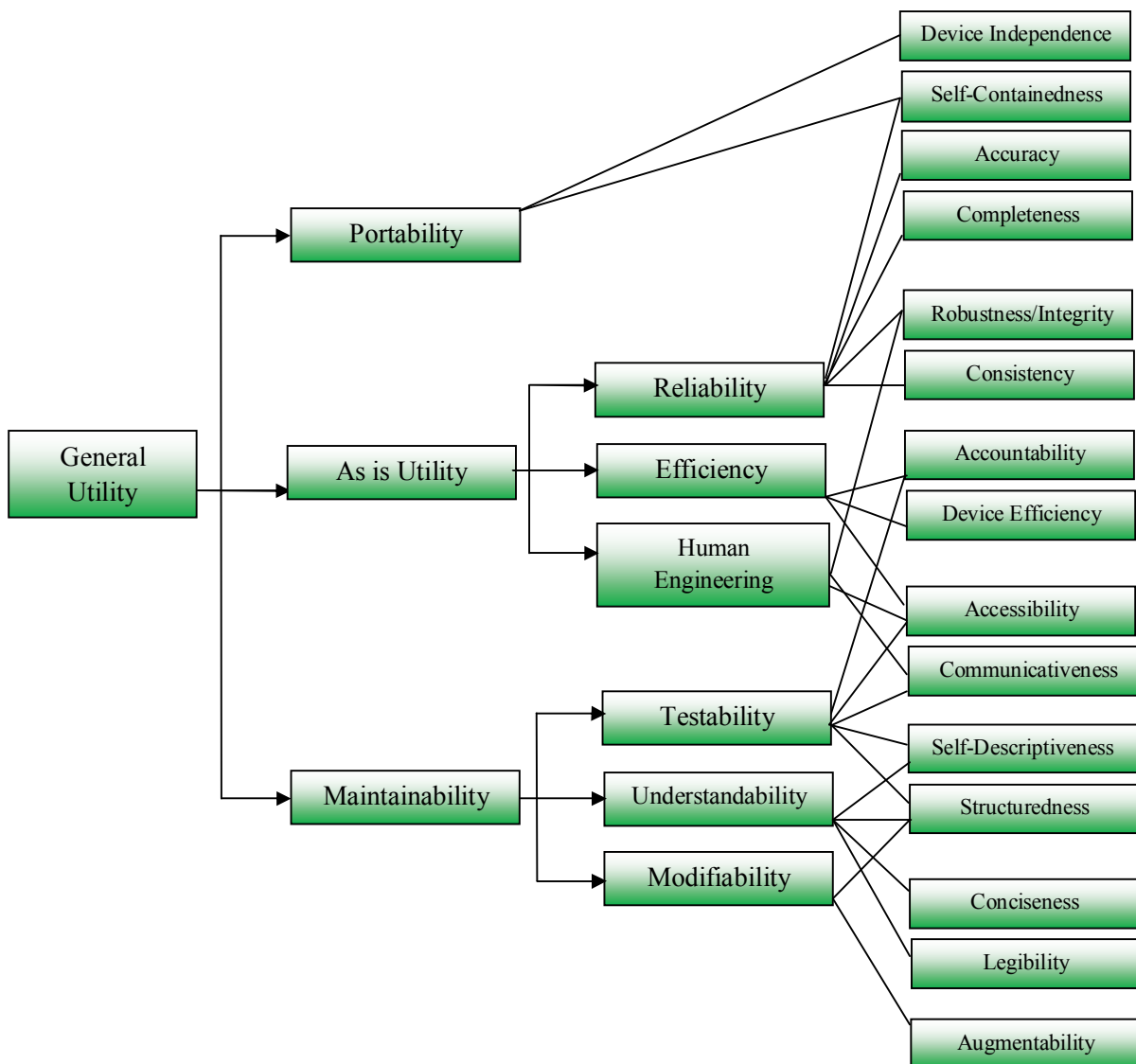
- کاربر نهایی^{۲۰}: (فضایی که نرم افزار موجود می‌تواند استفاده شود)
 - **Reliability**: نرم افزار وظایف خود را به صورت رضایت بخش انجام دهد.
 - **Efficiency**: آیا وظایف خود را بصورتی انجام می‌دهد که از به هدر رفتن منابع جلوگیری شود.
 - **Human Engineering**: زمانی که تغییری داده می‌شود، این تغییرات به آسانی قابل اعمال باشد.
- کاربران در مکان‌های مختلف (قابلیت حمل)^{۲۱}: راحتی تغییر نرم افزار جهت تطبیق با محیط جدید
- کاربران در زمانهای مختلف (نگهداشت پذیری)^{۲۲}: راحتی تعریف اینکه چه چیزی نیاز به تغییر دارد همراه با راحتی اصلاح

و بازآزمایی (retesting)

- **Testability**: راحتی ایجاد شرایط تصدیق .
- **Understandability**: کد به راحتی قابل فهم باشد.
- **Modifiability**: کد به راحتی قابل تغییر و اصلاح باشد.

بزرگ‌ترین تفاوت بین Boehm و McCall این است که مدل Boehm بر مبنای رنج وسیعی از خصوصیات کیفی با یک دید اصولی روی "نگهداشت پذیری" می‌باشد. از طرفی McCall تمرکز دقیق‌تری روی اندازه‌گیری خصوصیت سطح بالای As is Utility دارد.

As is Utility^{۲۰}
 Portability^{۲۱}
 Maintainability^{۲۲}

شکل ۲: مدل Boehm

ISO ۹۱۲۶ مدل ۳-۲-۲

توسعه بیشتر مدل‌های کیفی منجر به ارائه یک مدل استاندارد توسط ISO شده است ISO ۹۱۲۶ کیفیتی مدل استاندارد است که در دو سطح (به صورت خصوصیات و زیر خصوصیات) ارائه شد. این خصوصیات عبارتند از:

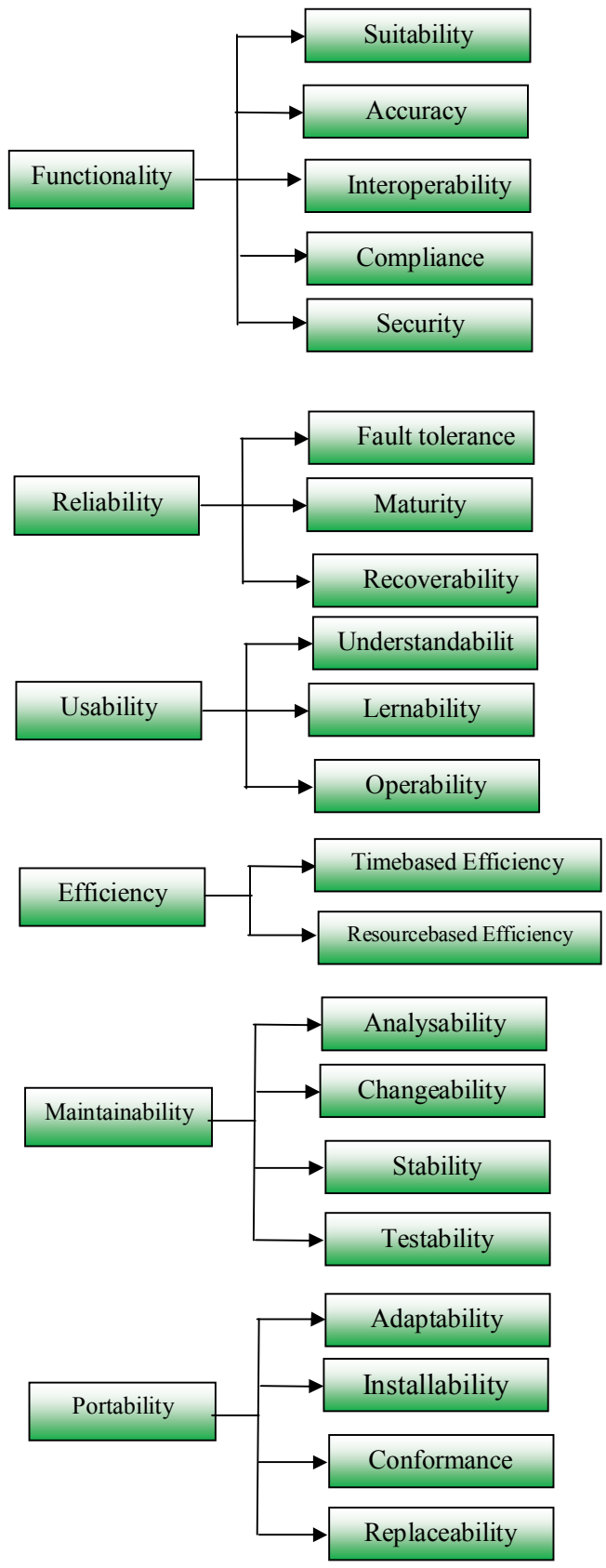
- Functionality: مجموعه‌ای از خصوصیات که مربوط به وجود مجموعه عملکردها و خصوصیات مشخص آنها می‌باشد.

- Suitability: خصوصیت عملکردی مناسب باشد. به تناسب و سازگاری کارکردهای سیستم برمی گردد.
- Accurateness: این خصوصیت مربوط به درستی عملکرد می باشد. مثلا دستگاه ATM می تواند عملکرد توزیع پول نقد را داشته باشد ولی آیا این عملکرد نتیجه درستی دارد؟
- Interoperability: عموما یک سیستم یا مؤلفه نرم افزاری بصورت ایزوله عمل نمی کند. این خصوصیت توانایی و قابلیت تعامل مؤلفه ها با یکدیگر را بیان می کند.
- Compliance: بر توانایی تطابق و مطابقت نرم افزار نظارت دارد. (این که نرم افزار مطابق با قواعد و راهبردهای آن صنعت یا مؤسسه باشد).
- Security: این خصوصیت به دسترسی غیرمجاز از عملکردهای سیستم برمی گردد.
- Reliability: مجموعه ای از خصوصیات که مربوط به توانایی نرم افزار به حفظ سطح کارایی تحت شرایط تعیین شده و در پریرود زمانی تعیین شده میباشد.
 - Maturity: این خصوصیت بر فراوانی خطاهای موجود در نرم افزار دلالت دارد.
 - Fault tolerance: توانایی نرم افزار در تحمل و ترمیم خطاهای سیستمی و محیطی می باشد.
 - Recoverability: توانایی برگرداندن سیستم به زمان قبل از خطا و بازآوری کلیه ارتباطات شبکه ای و داده ها.
- Usability: مجموعه ای از خصوصیات که مربوط به استفاده از نرم افزار می باشد.
 - Understandability: تعیین سهولت اینکه عملکرد سیستم به راحتی قابل فهم باشد. به مدل های ذهنی کاربر در روش های تعامل کاربر و کامپیوتر^{۳۳} برمی گردد.
 - Learnability: به میزان کوشش برای یادگیری برای کاربران مختلف اشاره دارد. مانند کاربران مبتدی، حرفه ای و ...
 - Operability: توانایی نرم افزار در کار کردن با یک کاربر تعیین شده و در یک محیط تعیین شده می باشد.
- Efficiency: مجموعه ای از خصوصیات که مربوط به ارتباط بین سطح کارایی و مقدار منابع استفاده شده تحت شرایط تعیین شده می باشد.

- Time behavior: زمان پاسخ برای یک محصول معین را مشخص می‌کند. مانند سرعت اجرای تراکنش
- Resource behavior: منابع استفاده شده را مشخص می‌کند. مانند حافظه، پردازنده، دیسک شبکه
- Portability: مجموعه‌ای از خصوصیات که مربوط به توانایی نرم افزار جهت انتقال از یک محیط به محیط دیگر است.
- Adaptability: مشخص کردن توانایی سیستم جهت تغییر خصوصیات یا تغییر به یک محیط عملیاتی جدید.
- Installability: مشخص کردن تلاش مورد نیاز برای نصب و راه اندازی نرم افزار.
- Conformance: مانند خصوصیت compliance برای functionality می‌باشد. منتها در مبحث قابلیت جابجایی.
- Replaceability: جنبه‌های plug and play را در مؤلفه‌های نرم افزاری تعیین می‌کند و اینکه چقدر راحت است که مؤلفه‌های نرم افزاری مطابق با محیط عوض شوند.
- Maintainability: مجموعه‌ای از خصوصیات که مربوط به توانایی نرم افزار جهت اعمال تغییرات و اصلاحات درخواست شده می‌باشد.
- Analyzability: توانایی تشخیص دلیل اصلی خرابی در یک نرم افزار را تعیین می‌کند.
- Changeability: میزان تلاش جهت تغییر یک سیستم می‌باشد.
- Stability: حساسیت یک سیستم در مقابل تغییر می‌باشد. (که ممکن است تغییر، تأثیرات منفی و ناخواسته‌ای را به همراه داشته باشد).
- Testability: تلاش مورد نیاز برای بررسی و تست سیستم تغییر داده شده می‌باشد.

یکی از تفاوت‌های کلیدی و اصلی این مدل کیفیتی با سایر مدل‌ها در این بود که در آن هر زیر خصوصیت تنها توسط یک

خصوصیت در سطح بالاتر تحت تأثیر قرار می‌گرفت، در حالی که در سایر مدل‌ها اینگونه نبود.

۲-۲-۴ مدل FURPS:

از دیگر مدل‌های کیفی ارائه شده می‌توان به مدل پیشنهادی Grady که FURPS نامیده می‌شود اشاره نمود. این مدل شامل Functionality Usability, Reliability, Performance, Supportability می‌باشد. که تعاریف آن عبارتند از:

- قابلیت عملکرد: که می‌تواند شامل امکانات، قابلیت‌ها و امنیت باشد.
- قابلیت استفاده: که می‌تواند شامل فاکتورهای انسانی، زیبایی^{۲۴}، توافق و سازگاری در واسط کاربر، راهنمای برخط و حساس به متن، مستندات کاربر و اصول آموزش می‌باشد.
- قابلیت اطمینان: که می‌تواند شامل تکرار و شدت خطاها، قابلیت ترمیم، قابلیت پیش‌بینی، صحت و درستی و متوسط زمان رخداد خطا می‌باشد.
- کارایی: شرایطی را از قبیل سرعت، کارایی، در دسترس بودن، صحت و درستی، توان عملیاتی، زمان پاسخ، زمان ترمیم و بهره‌وری منابع را بر نیازمندی‌های کیفی تحمیل می‌کند.
- قابلیت پشتیبانی^{۲۵}: که می‌تواند شامل قابلیت تست، قابلیت توسعه‌پذیری^{۲۶}، قابلیت انطباق^{۲۷}، قابلیت نگهداری، سازگاری، قابلیت تعمیرپذیری^{۲۸}، قابلیت نصب^{۲۹}

۲-۲-۵ مدل Kazman, Clements

در این دسته‌بندی صفات کیفی بر اساس اینکه در زمان اجرا قابل مشاهده هستند یا خیر، در دو دسته قرار می‌گیرند:

۱. صفات کیفیتی قابل مشاهده در زمان اجرا: این صفات نشان می‌دهند که در طول مدت اجرا، یک سیستم چقدر خوب می‌تواند نیازمندی‌های رفتاری خودش را تأمین کند. یعنی به لحاظ رفتاری معین می‌کند که آیا سیستم نتایج را برآورده می‌کند و آیا این نتایج را در زمان درست برآورده می‌سازد یا خیر؟ در واقع این صفات کیفیتی مربوط به ویژگی‌های قابل

aesthetic	۲۴
Supportability	۲۵
extensibility	۲۶
adaptability	۲۷
serviceability	۲۸
installability	۲۹

مشاهده در حین اجرا هستند. یعنی نرم افزار را باید اجرا کرد تا مشخص شود که در اثر اجرای آن، چنین ویژگی‌هایی فراهم می‌شوند یا خیر؟

این صفات عبارتند از: کارایی^{۳۰}، امنیت^{۳۱}، در دسترس بودن^{۳۲}، قابلیت عملکرد یا وظیفه‌مندی^{۳۳}، قابلیت کاربرد و استفاده^{۳۴}

۲. صفات کیفیتی غیر قابل مشاهده در زمان اجرا: این صفات به گونه‌ای هستند که در زمان اجرا نمی‌توان تشخیص داد که به آنها دست یافته‌ایم یا خیر، البته باید به این موضوع توجه شود که ممکن است بعضی صفات در مرحله تحلیل، بعضی در مرحله طراحی و... خود را نشان دهند.

این صفات عبارتند از: قابلیت حمل^{۳۵}، قابلیت استفاده مجدد^{۳۶}، اصلاح پذیری^{۳۷}، تجمع پذیری^{۳۸} و...

۳- صفات کیفیتی

انواع صفات کیفی چه قابل مشاهده در زمان اجرا و چه غیر قابل مشاهده در زمان اجرا، مربوط به خود سیستم و برنامه کاربردی هستند و به آنها صفات کیفیتی نیز می‌گویند ولی یک سری ویژگی‌هایی تحت عنوان صفات کیفیتی تجاری از آنها یاد می‌شود که در معماری اثرگذار هستند مانند طول عمر پیش بینی شده برای سیستم، زمانبندی جهت ساخت یک نسخه از محصول، زمان مورد نیاز برای فروش و هزینه و سود آوری.

در واقع خط مشی‌های مختلفی در مورد کیفیت نرم افزار وجود دارد که عبارتند از:

- برای سیستم‌های **Real time** و با ظرفیت پردازش بالا: **Performance**
- برای سیستم‌های قابل اطمینان و تحمل پذیر در برابر خرابی: **Dependability**
- برای سیستم‌های با کارکرد سیستم‌های انسانی: **Usability**

Performance	۳۰
Security	۳۱
Availability	۳۲
Functionality	۳۳
Usability	۳۴
Portability	۳۵
Reusability	۳۶
Modifiability	۳۷
Integritability	۳۸

- برای سیستم‌هایی که در مخاطره هستند و سیستم‌های با امنیت : **Safety**
- برای سیستم‌های امنیتی مثل بانک‌ها و دانشگاه‌ها: **Security**
- اکثر سیستم‌های موجود: **Integrity , Modifiability**

۳-۱ کارایی^{۳۹}:

کارایی ریشه در خاصیت منابع استفاده شده جهت برآوردن نیازها و همچنین چگونگی به اشتراک گذاری منابع در زمان مواجهه با درخواست‌های چندگانه که باید روی یک منبع یکسان انجام شود، دارد. این نوع مسائل تحت عنوان مسائل زمانبندی مطرح می‌شود. کارایی صفتی است که به پاسخگویی سیستم مربوط می‌شود.

مسئله زمانبندی می‌تواند با استفاده از چهار نوع اطلاعات متفاوت بیان شود:

۱. Job ها و عملیات پردازش شده

۲. تعداد و نوع ماشین‌ها

۳. دیسیپلین‌هایی که شرایط و محدودیت‌هایی جهت تخصیص ایجاد می‌کنند.

۴. شرایطی که بتوان زمانبندی را ارزیابی کرد.

در مسائل زمانبندی به دوصورت می‌توان کارایی را محاسبه کرد، به این صورت که یا مدت زمان لازم برای پاسخگویی به یک رویداد را اندازه گرفت و روش دوم اینکه تعداد task های انجام شده در یک واحد زمانی را اندازه بگیریم.

۳-۲ امنیت^{۴۰}

امنیت ویژگی از سیستم است که توانایی یک سیستم در مقاومت در برابر دسترسی‌های غیرمجاز و همچنین امتناع از ارائه سرویس در زمانی که در حال ارائه سرویس به کاربران مشروع می‌باشد را نشان می‌دهد. تلاش جهت تجاوز به امنیت، حمله^{۴۱} نامیده می‌شود و اشکال مختلفی دارد. می‌تواند یک تلاش غیرمجاز در دسترسی به داده یا دستکاری داده و حتی می‌تواند امتناع از ارائه سرویس به

^{۳۹} Performance
^{۴۰} Security
^{۴۱} attack

کاربران مشروع باشد. حمله‌ها می‌توانند در موضوعات مختلفی مطرح شود، از سرقت پولی با انتقال الکترونیک تا دستکاری داده‌های حساس. تعریف امنیت به مقوله ای برمی‌گردد که در آن از security یاد شده است. عموماً تعریف امنیت در سه مقوله کاربرهای دولتی و نظامی، کاربرهای مالی و بانکی و کاربرهای علمی و آکادمیک تعریف می‌شود.

- **در برنامه‌های دولتی و نظامی:** در چنین برنامه‌هایی، لو رفتن و افشای اطلاعات ریسکی جدی و پرخطر است که می‌تواند به طور کامل ارزش آن برنامه را از بین ببرد، ملاک اصلی در این کاربردها سعی در محرمانگی اطلاعات می‌باشد. در اینگونه کاربردها برنامه‌ها و سیستم عامل‌ها باید به گونه‌ای تولید شوند که سخت افزار و نرم افزار و از افشای اطلاعات جلوگیری نمایند.

- **در برنامه‌های بانکی و مالی:** در عملیات بانکی، سرمایه‌گذاری و محاسبات در ارتباط با کسب و کار مبحث امنیت بر روی حفاظت دارایی‌ها و اموال تأکید دارد. با آنکه افشای اطلاعات ریسک بزرگی است ولی ریسک بزرگ‌تر از آن دسترسی غیرمجاز به اطلاعات و اعمال تغییرات روی آنها می‌باشد. در این مقوله به حفاظت از جامعیت اطلاعات بیشتر توجه می‌شود.

- **در برنامه‌های آکادمیک و علمی:** در این برنامه‌ها مبحث اصلی حفاظت در ارتباط با حفاظت جهت جلوگیری از دسترسی غیرمجاز به منابع می‌باشد. زیرا منابع یا بسیار پرهزینه و گران قیمت هستند و یا منابع بحرانی محسوب می‌شوند.

تعریف عمومی از امنیت به چند صورت آورده شده است:

۱. عاری از خطر (ایمنی)
۲. حفاظت از اطلاعات در برابر افشا، دستکاری و خرابکاری. حفاظت‌ها می‌تواند بصورت تکنیکی و اجرایی باشد.
۳. خصیصه ای است که منجر می‌شود سیاست امنیت با درجه‌ای از تضمین محقق شود.
۴. معمولاً در جهت محرمانه سازی با هدف ایجاد اعتماد، بخصوص در شرایطی که لایه‌هایی چندگانه امنیتی نیاز می‌باشد.

این صفت با خرابی و نقص سیستم و نتایج مرتبط با آن سرو کار دارد. خرابی زمانی رخ می‌دهد که سیستم قادر به تحویل سرویسی پایدار بر اساس ویژگی‌ها و خصوصیاتش نباشد. باید به این نکته توجه داشت که خرابی با نقص متفاوت است. در صورتیکه که نقص تصحیح یا پنهان نشود به خرابی بدل می‌شود و توسط کاربر سیستم قابل رویت نمی‌باشد ولی خرابی توسط کاربر سیستم مشاهده می‌شود. در بحث دسترس پذیری سیستم باید به این موارد پاسخ داده شود که چگونه خرابی سیستم تشخیص داده می‌شود؟ در زمان خرابی چه مشکلی پیش می‌آید؟ سیستم می‌تواند حداکثر چه مدت زمان خارج از سرویس باشد؟ چگونه می‌توان از خرابی جلوگیری کرد؟ و اینکه چه نوع اختطاری در زمان بروز خرابی ارائه شود؟ مهمترین موضوع در زمان رخداد خرابی این است که سیستم چه وقت تعمیر می‌شود. به عبارت دیگر دسترس پذیری احتمال عملیاتی بودن سیستم در زمان نیاز می‌باشد. یعنی در دسترس بودن مرتبط با کسری از زمان است که سیستم زنده است و اجرا می‌شود.

$$\alpha = \frac{\text{MinTime - to - Failure}}{\text{MinTime - to - Failure} + \text{MinTime - to - Repair}}$$

MinTime - to - Failure میانگین زمان خطا و **MinTime - to - Repair** میانگین زمان اصلاح می‌باشد. در دسترس بودن رابطه نزدیکی با قابلیت اطمینان دارد، یعنی هر چه قابلیت اطمینان در سیستمی زیاد باشد آن سیستم در دسترس تر خواهد بود و بالعکس. قابل اطمینان بودن یعنی توانایی سیستم برای ادامه عملیات در طول زمان.

پارامترهایی که در این خصوصیت دخالت دارند، هر دو وابسته به معماری می‌باشند. میانگین زمان خطا عمدتاً با ایجاد یک معماری با تحمل خطای بالا، بیشتر می‌شود، حال آنکه تحمل خطا با تکرار عناصر پردازشی مهم و اتصالات در معماری بدست می‌آید. پارامتر بعدی متوسط زمان اصلاح است که هر چه معماری بهتر باشد، متوسط زمان وقوع خرابی بالاتر می‌رود و اضافه کردن عناصر پردازشی برای وقتی که بحرانی اتفاق می‌افتد، روی معماری اثر می‌گذارد.

۳-۴ قابلیت استفاده^{۴۳}

قابلیت استفاده به این مطلب موضوع می‌شود که واسط کاربر تا چه حد برای استفاده کاربر ساده می‌باشد و نیازهای او را برآورده می‌سازد. قابلیت استفاده بخشی از سودمندی^{۴۴} است و شامل موارد زیر می‌باشد:

قابلیت استفاده مربوط به این است که یک کاربر به چه میزان به راحتی قادر است کار مورد نظر خود را انجام دهد و همچنین سیستم چه میزان از انواع خواسته‌های آن را پشتیبانی می‌نماید. لذا اگر بخواهیم قابلیت استفاده یک محصول نرم افزاری را اندازه گیری نمائیم باید مسائل زیر را بررسی کنیم.

- **بازدهی^{۴۵}**: زمانیکه کاربر یاد گرفت با سیستم کار کند، چقدر سریع می‌تواند کارها را به انجام برساند (سرعت انجام عملیات مورد درخواست کاربر).
- **قابلیت به خاطر سپاری^{۴۶}**: زمانی که کاربر پس از یک بازه زمانی وقفه مجدداً به سیستم برمی‌گردد، چقدر راحت می‌تواند عملیات را به یاد آورد؟
- **خطاها^{۴۷}**: آیا امکان دارد در سیستم کاربردچار خطا شود؟ این خطاها چقدر است و سیستم را با چه مشکلاتی روبرو می‌کند؟ آیا مکانیزم‌هایی برای مقابله و یا اصلاح خطا در نظر گرفته شده است؟
- **رضایت**: آیا کاربر از کار با سیستم احساس رضایت و خوشنودی دارد؟
- **قابلیت یادگیری^{۴۸}**: سادگی و مدت زمانیکه طول می‌کشد تا کاربری که به تازگی با سیستم روبرو شده است بتواند عملیات اولیه و اساسی سیستم را یاد بگیرد.

قابلیت استفاده نقش مهمی را در کل فرایند طراحی سیستم بازی می‌کند. در زیر مراحل اصلی معرفی می‌شود:

- قبل از شروع طراحی جدید، طراحی قدیمی را بررسی کرده و روی بخش‌های خوب آن تأکید کرده و بخش‌های بد آن را مد نظر داشته باشید.

Usability^{۴۳}
usefulness^{۴۴}
Efficiency^{۴۵}
Memorability^{۴۶}
Errors^{۴۷}
Learnability^{۴۸}

- سعی کنید شناخت دقیقی از کاربر بدست آورید. (گاهی پرداختن به این مورد نیاز به ورود به فیلد علمی جدیدی دارد).
- طراحی خود را بارها و بارها با توجه به ایده ها، guideline ها و مطالعات مرتبط، تست و بررسی کنید.
- در مرحله پیاده سازی به قابلیت استفاده بسیار توجه داشته باشید، زیرا تغییر در این مرحله بسیار پرهزینه می باشد.

۳-۵ تغییر پذیری^{۴۹}

تغییر پذیری، توانایی سیستم جهت تحمل تغییرات و تعمیرات انجام گرفته در سیستم می باشد. MTTR یک معیار کمی برای قابلیت تغییر پذیری می باشد، اما تمام موارد را بیان نمی کند. برای مثال، بعضی از سیستم ها توسط کاربران و بعضی توسط سازنده و بعضی توسط هردو پشتیبانی می شوند. فرض کنید ماشینی خرابی یک برد را تشخیص می دهد، پیغامی را به شرکت سازنده ارسال می کند و سپس شرکت برد تعویضی را با دستورالعمل نصب و نحوه جایگزینی ارسال می کند در این مثال علاوه بر MTTR مورد هزینه نیز وارد می شود.

امکان تغییر در سیستم در موارد زیر می تواند رخ دهد:

- تصحیح خطاها و نواقص پروژه
- درخواست نیازمندی های جدید در سازمان و برآوردن این نیازمندی ها (اضافه کردن یک کارایی جدید، بهبود کارایی، اصلاحات، ایجاد ساختارهای جدید).
- انجام پشتیبانی آسان تر در آینده.
- انجام تغییرات جهت تطبیق با تغییر محیط (لذا قابلیت حمل می تواند به عنوان جزئی از تغییر پذیری مطرح شود).

تغییر پذیری در دو مسئله بررسی می شود:

۱. چه چیزی می تواند تغییر کند؟ تغییر می تواند در هر جنبه سیستم رخ دهد مثلاً می تواند تغییر در توابعی که در سیستم محاسبه می شود نباشد، می تواند بستر (platform) که سیستم در آن ساکن است (سخت افزار، سیستم عامل، میان افزار و...) تغییر کند یا محیطی که سیستم در آن اجرا می شود (محیطی که سیستم در آن تعامل دارد، پروتکل هایی که با استفاده از آن با جهان

^{۴۹} Modifiability

خارج ارتباط برقرار می کند و ...)، یا خصوصیات کیفی که سیستم ارائه می کند (کارایی، قابلیت اطمینان و حتی تغییرات و ...). یا ظرفیتش (تعداد کاربری که پشتیبانی می کند، تعداد عملیاتی که بطور همزمان انجام می دهد و ...). بعضی از بخش های سیستم مانند واسط یا بستر بر اساس تغییرات انجام شده ممکن است تغییر کنند. (تغییرات انجام شده در platform قابلیت حمل نامیده می شود).

۲. چه زمانی تغییر ایجاد شده و چه کسی آن را انجام می دهد؟ عمدتاً در گذشته تغییرات روی کد اصلی انجام می شد که در این صورت تولیدکننده باید تغییرات را اعمال، تست را انجام داده و یک release جدید را ارائه دهد. اما هم اکنون پرسش چه زمانی تغییرات اعمال میشود با سوال چه کسی آن را انجام می دهد در ارتباط است. تغییرات می تواند در طی فاز پیاده سازی (با تغییر کد برنامه)، در طی فاز کامپایل (با استفاده از سوئیچ های compile-time)، در طی فاز ساخت (با انتخاب کتابخانه ها)، در طی فاز یکپارچگی setup، در طی فاز اجرا (توسط تنظیمات پارامتر) انجام شود. همچنین این تغییرات می تواند توسط کاربر نهایی، تولید کننده سیستم یا مدیر سیستم انجام شود.

در زمان اعمال تغییرات، کاربرد جدید باید طراحی، پیاده سازی، تست و گسترش داده شود. تمام این عملیات هزینه و زمان می برد.

۳-۶ ثبات و پایداری^{۵۰}:

توانایی سیستم نرم افزاری در اجتناب از تأثیرات ناخواسته در زمان تغییر و ویرایش سیستم نرم افزاری می باشد. در این جا ثبات به مفهوم رفتار پایدار از سیستم در زمان استفاده نمی باشد. ثبات به قابلیت تغییر^{۵۱} برمی گردد. از این جهت که قابلیت تغییر اندک Stability کمتری را نیز دارد. این مسئله به آن حقیقت برمی گردد که تلاش جهت تغییر یک سیستم با قابلیت تغییر پایین منجر به ریسک بزرگی می شود، که می تواند منجر به خرابی سیستم شود. جهت داشتن سیستم هایی با خصوصیات ثبات و پایداری مناسب توصیه هایی شده به شرح ذیل شده است:

- داشتن قابلیت تغییر بالا در سیستم
- انجام ارزیابی پیشگویانه از تغییرات آینده

Stability^{۵۰}
Changeability^{۵۱}

- اجتناب از داشتن کلاس‌ها یا مؤلفه‌های مرکزی به گونه‌ای که از بخش‌های دیگر برنامه به آن دسترسی وجود داشته باشد. (و یا حد الامکان جلوگیری از تغییر مؤلفه و کلاسهای مرکزی)

۳-۷ قابلیت همکاری^{۵۲}:

قابلیت اینکه دو یا چند سیستم بتوانند با یکدیگر اطلاعات را رد و بدل کنند و از این اطلاعات نیز استفاده کنند، می‌باشد. در مدل MC Call قابلیت همکاری به دو خصیصه تجزیه می‌شود:

- Communications commonality
- Data commonality

مفهوم اساسی ثبت شده در این دو خصیصه دست یافتن به قابلیت همکاری بالا می‌باشد. نیاز به خصیصه قابلیت همکاری باید در مراحل اولیه چرخه حیات سیستم مورد توجه قرار گیرد (قبل یا در حین عملیات طراحی در فرایند معماری سیستم). به طور نمونه معیارها و مکانیزم‌هایی برای پشتیبانی قابلیت همکاری به شرح ذیل می‌باشد:

- اطمینان از استفاده از پرتکل‌های سازگار ارتباطی داده، مدل‌های نمایش داده و ساختارهای کنترلی مناسب.
- استفاده از سیستم‌های میان‌افزار موجود و مستقل از مکان.
- استفاده از استانداردهای باز (open)

خاصیت تجمع پذیری^{۵۳} نیز می‌تواند در کنار این ویژگی استفاده شود. این ویژگی نشان می‌دهد که مؤلفه‌هایی که جدا از هم ساخته شده‌اند چقدر می‌توانند به درستی با هم کار کنند. این ویژگی بستگی به چگونگی پنهان سازی پیچیدگی‌های مؤلفه‌ها، پروتکل‌های ارتباطی آنها دارد.

۳-۸ قابلیت حمل^{۵۴}:

تعریف قابلیت حمل به اینگونه می‌باشد: " قابلیت اینکه یک سیستم یا مؤلفه بتواند به راحتی از یک محیط سخت افزاری یا نرم افزاری به محیط دیگری منتقل شود ". خصوصیتی که این ویژگی را پشتیبانی می‌کند عبارتند از:

-
- Interoperability^{۵۲}
 - Integrity^{۵۳}
 - Portability^{۵۴}

- سادگی^{۵۵}
- استقلال از سیستم نرم افزاری
- استقلال از دستگاه^{۵۶}
- کامل و جامع^{۵۷}.

موارد استقلال از سیستم نرم افزاری و استقلال از ماشین موارد مطلوبی برای رسیدن به خصوصیت قابل حمل می باشند ولی معمولاً بطور کامل امکان پذیر نمی باشد. سیستم هایی که برای ارسال به platform های مختلف تهیه می شوند اغلب یک لایه انتزاعی سخت افزاری^{۵۸} را در خود جای داده اند که سیستم را از platform محلی خود جدا می کند. مثالی از چنین سیستم هایی ویندوزهای شرکت ماکروسافت می باشد که HAL های مختلف، CPU های مختلفی را پشتیبانی می کند. جهت داشتن سیستم هایی با خصوصیات قابل حمل توصیه هایی شده است که به آن ذیلاً اشاره شده است:

- از اتصال سیستم به platform اجتناب کنید، در صورت لزوم سعی کنید انتزاعی^{۵۹} از platform را بسازید.
- تا آنجا که ممکن است از external services استفاده کنید.
- بطور واضح مسئولیت های مؤلفه ها را در معماری تعریف کنید.
- از زبان های برنامه نویسی استفاده کنید که حداقل امکان، خودشان قابل حمل باشند.

۳-۹ قابلیت استفاده مجدد^{۶۰}

به معنای آن است که ماژول نرم افزاری یا دیگر مؤلفه ها و تولیدات به گونه ای طراحی شوند که بتوانند در دیگر برنامه های محاسباتی یا سیستم های نرم افزاری استفاده شوند. این خصوصیت دارای زیر خصوصیات می باشد که عبارتند از:

- سادگی
- کلیت^{۶۱}

Simplicity^{۵۵}
 machine/device independence^{۵۶}
 self-contained^{۵۷}
 Hardware Abstraction Layer (HAL)^{۵۸}
 Abstraction^{۵۹}
 Reusability^{۶۰}

- پیمانۀ ای بودن^{۶۲}
- استقلال از سیستم نرم افزاری
- مستقل از ماشین

می توان گفت برای داشتن سیستم هایی با قابلیت استفاده مجدد حداقل امکان سیستم را component base ایجاد کرد. مفهوم سادگی به این معناست که عملکرد چنین سیستم هایی باید بصورت عمومی باشد. سیستم های ماژولار سیستم هایی هستند که عملکرد آنها در ماژول های مجزایی ایزوله شده است. متضاد آن سیستم های مونولیتیک یا یکپارچه می باشد که تمام عملکرد ها در یک واحد مجزا جمع شده است. داشتن ماژول های مجزا می تواند عملکرد را از سیستم جدا کند. جهت داشتن سیستم هایی با خصوصیات قابلیت استفاده مجدد توصیه هایی شده است که ذیلاً به آن اشاره گردیده است:

- ساختن راه حل های عمومی و ساده جهت افزایش قابلیت فهم که و در نتیجه قابلیت استفاده مجدد نیز افزایش می یابد.
- سیستم بصورت ماژولار طراحی و پیاده سازی شود و تا حد امکان از پیوند ضعیف بین ماژول ها اطمینان حاصل گردد.
- سیستم عملیاتی خاص یا platform. سخت افزاری بخصوصی را دنبال نکنید.
- جهت ارتباطات از میان افزارهای استاندارد مانند CORBA یا COM/DCOM استفاده شود.
- واسط مؤلفه ها را سیستمیک، سازگار و همسان ساخته شوند.

۳-۱۰ قابلیت آزمایش^{۶۳}

قابلیت آزمایش یک نرم افزار، توانایی ایجاد تسهیلاتی جهت تست معیارها و کارایی سیستم جهت بررسی درجه برآورده کردن نیازها و خواسته ها است. این ویژگی با خصوصیات زیر در ارتباط است:

- سادگی
- خود توصیف^{۶۴}

^{۶۱} Generality
^{۶۲} Modularity
^{۶۳} Testability
^{۶۴} Self-descriptiveness

- استفاده از ابزار^{۶۵}
- پیمانهای و ساخت یافته
- دسترس پذیر
- جوابگو^{۶۶}
- خبر رسان (آماده برای ارائه گزارش)^{۶۷}

قرار دادن ویژگی قابلیت تست در سیستم های ساده به مراتب راحت تر از سیستم های پیچیده می باشد. تنظیم ابزار به معنای داشتن کاوشگرهایی در سیستم جهت تست است. یک سیستم خودتوصیف، سیستمی مستند و قابل خواندن^{۶۸} است. یک سیستم ماژولار، به ماژول های مجزایی تقسیم شده است که تست هر کدام از آنها بصورت ایزوله و مستقل از دیگر در شرایط مورد نیاز انجام می شود. ویژگی ساخت یافته بودن بیان می کند که بخش های سیستم در وضعیت های پایداری سازمان یافته اند. جوابگویی به آن معناست که سیستم قادر است استفاده از کد را موردسنجش قرار دهد. بطور نمونه چنین سنجش هایی با ابزار پوششی انجام می شود که برای بسیاری از زبان های برنامه نویسی موجود است. خبر رسان به آن معناست که امکان مشخص کردن ورودی ها و خروجی های سیستم به راحتی انجام شود.

روش طراحی و پیاده سازی سیستم بر ویژگی قابلیت تست تاثیر می گذارد. بعضی از راهبردها برای ایجاد و افزایش قابلیت تست درسیستم عبارتند از:

- ساختن solution های ساده به گونه ای که تسهیلاتی را برای شرایط تست ایجاد کند.
- اطمینان از اینکه بخش های مختلف سیستم ساخت یافته و ماژولار می باشد.
- سیستم بطور مناسب مستند شود.
- مکانیزم هایی ایجاد شود که شرایط کاوش کد را فراهم کند. مثلا مکانیزم های اشکال زدایی خروجی^{۶۹}

Instrumentation^{۶۵}
 Accountability^{۶۶}
 Communicativeness^{۶۷}
 readable^{۶۸}
 Debug output^{۶۹}

- ایجاد روش‌هایی جهت مشخص کردن راحت ورودی و قابل فهم کردن خروجی. از ایجاد ناهماهنگی در ورودی و خروجی اجتناب شود.
- واسط‌های ارتباطی و مؤلفه‌های مجزا و واضحی تعریف گردد. مثلاً استفاده از میان افزارهای استاندارد.

۴- تأثیر توسعه Component Base بر خصوصیات کیفی نرم افزار:

توسعه CB^{۶۰} مفهومی است که توسعه دهندگان را قادر به ساختن سیستم‌های نرم افزاری که از بخش‌های قابل استفاده مجدد تشکیل شده‌اند، می‌کند. مهندسی مبتنی بر مؤلفه یک فیلد مورد بررسی در مهندسی نرم افزار است که بر مبنای تئوری‌های از پیش تعریف شده روی نرم افزار، معماری نرم افزار، چارچوب‌های نرم افزار و الگوهای طراحی نرم افزار و همچنین تئوری بزرگ برنامه نویسی شی گرا و طراحی شی گرا بنا شده است و ادعا دارد اجزای نرم افزاری (مؤلفه‌ها) می‌توانند قابلیت اطمینان بالاتر و قابلیت تغییر بیشتری را ایجاد کنند. رهیافت CBSD سازمان‌ها را از فعالیت تولید کاربرد به سمت موتاژ کاربرد سوق داده است. هدف از این رویکرد کاهش زمان تولید، هزینه و تلاش مورد نیاز می‌باشد در حالی که محصول نهایی انعطاف پذیری، قابلیت استفاده مجدد و قابلیت اطمینان را نیز با خود دارد.

مؤلفه یک جزء مستقل و قابل تعویض از سیستم می‌باشد که یک عملکرد مشخص را در فضای یک معماری خوش تعریف برآورده می‌سازد. یک جزء درکی فیزیکی از یک مجموعه واسط را فراهم می‌کند و با آن مطابقت دارد.

۴-۱ تأثیر CBD بر خصوصیات کیفی نرم افزار:

برای اینکه توجهی جهت تأثیر CBD بر خصوصیات کیفی نرم افزار ارائه کنیم باید ابتدا تعریف شود که چگونه مفاهیم مختلف بر یکدیگر تأثیر می‌گذارند. (CBD را هم به عنوان یک مفهوم داریم).

خصوصیات کیفی می‌توانند به سه گروه مختلف تقسیم شوند: (شکل ۴)

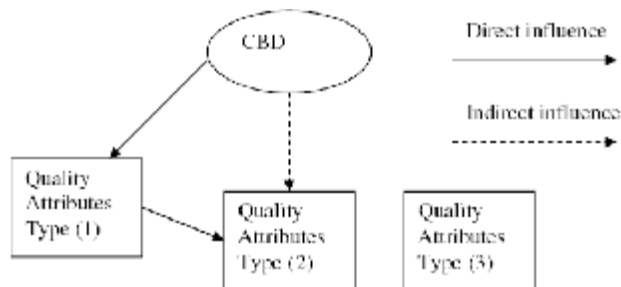
۱. بعضی از خصوصیات هستند که CBD مستقیماً روی آن تأثیر دارد. (پذیرش تأثیر بصورت مستقیم)

^{۶۰} Component Base

۲. دیگر خصوصیات لزوماً توسط CBD تحت تأثیر قرار نمی‌گیرند، اما توسط دیگر خصوصیات که تحت تأثیر CBD هستند

تحت تأثیر قرار می‌گیرند. (پذیرش تأثیر بصورت غیر مستقیم)

۳. بعضی از خصوصیات نه بطور مستقیم و نه بطور غیر مستقیم تحت تأثیر قرار نمی‌گیرند.

شکل ۴

از طرفی ارتباط بین خصوصیات کیفی می‌تواند بصورت‌های زیر باشد:

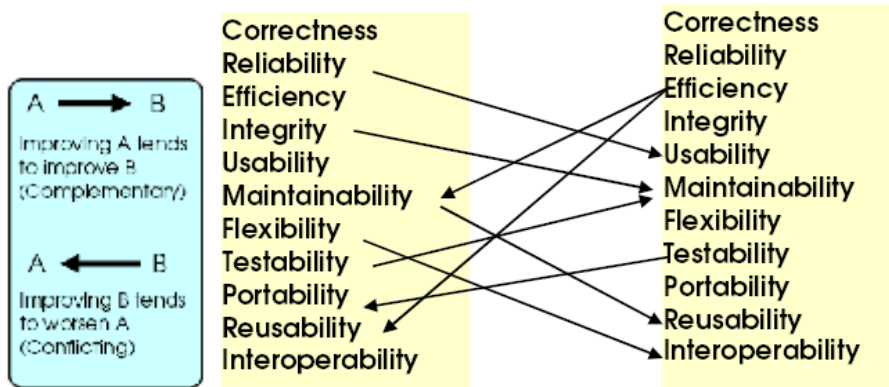
۱. بی تفاوت^{۷۱}: یعنی بدون وابستگی.

۲. مکمل^{۷۲}: یعنی X بهتر موجب Y بهتری می‌شود.

۳. مخالف و در تضاد^{۷۳}: یعنی X بهتر موجب Y بدتری می‌شود.

شکل زیر مثال‌هایی از خصوصیات کیفی متضاد و مخالف را در مدل McCall نشان می‌دهد.

^{۷۱} Indifferent
^{۷۲} Complementary
^{۷۳} Conflicting

شکل ۵

۴-۲ تأثیر CBD بر خصوصیات کیفی در مدل ISO 9126:

استفاده از توسعه مبتنی بر مؤلفه در بعضی از حالات مستقیماً بر روی خصوصیات کیفی در یک سیستم تأثیر می‌گذارد. مثلاً در مدل McCall از دیدگاه تحول محصول خصوصیات مثل قابلیت حمل، قابلیت استفاده مجدد و قابلیت همکاری وجود دارد. این خصوصیات به عنوان خصوصیات پشتیبانی شده توسط مفهوم توسعه مبتنی بر مؤلفه شناخته می‌شود و هر کسی متوجه می‌شود که استفاده از توسعه مبتنی بر مؤلفه تأثیر مثبت و واضحی روی این خصوصیات دارد. مثال دیگر قابلیت استفاده مجدد می‌باشد که توسط تکنولوژی مبتنی بر مؤلفه تحت تأثیر قرار می‌گیرد. اگر تولید کننده نرم افزار از یک واسط کاربر مناسب و شناخته شده از کتابخانه مؤلفه^۴ استفاده کند، می‌تواند با استفاده از این واسط کاربر مناسب، usability را بالا برد.

ذیلاً چگونگی تأثیر CBD بر خصوصیات کیفی ISO 9126 را بیان شده است. در اینجا هم تأثیر خصوصیات مثبت و هم تأثیر خصوصیات منفی بیان شده است.

تأثیر منفی	تأثیر مثبت	خصوصیت
مؤلفه‌های از بیش موجود ممکن است آن عملکردی را که شما نیاز دارید ندهند.	استفاده از مؤلفه‌های از بیش موجود اجازه تحویل سریع تر و عملکرد بهتری را فراهم می کند.	قابلیت عملکرد
برای مؤلفه های black-box، شما قادر به انجام هرگونه تعمیر و پشتیبانی مؤلفه‌ها را آنگونه که خود می خواهید ندارد.	ساختار ماژولار راه حل مبتنی بر مؤلفه امکان جایگزینی راحتی را به مؤلفه های منحصر به فرد می دهد.	قابلیت نگهداشت
	استفاده از مؤلفه های استاندارد، GUI های عامه پسند را پشتیبانی می کند.	قابلیت استفاده
نیاز به توسعه سیستم مطابق با یک چارچوب مؤلفه داده شده و استفاده از مؤلفه‌هایی که لزوماً یکدیگر را بهینه نمی کنند، می تواند برای کارایی منفی باشد.	گلوگاه های کارایی می تواند تعیین شده و سپس نیاز به تنظیم کارایی در تعدادی مؤلفه حیاتی متمرکز شود. همچنین مؤلفه‌ها می توانند بطور داخلی جهت ارتقاء کارایی بدون تأثیر بر خصوصیاتشان بهینه شوند.	کفایت و کارایی
	مشخصات مؤلفه ، استقلال آنها از Platform می باشد. بنابراین یک مؤلفه می تواند سریعاً برای یک platform جدید بدون آنکه تأثیری بر دیگر مؤلفه ها داشته باشد، ساخته شود .	قابلیت حمل
	با داشتن یک سری مشخصات کامل، رسمی و معلوم از یک سری مؤلفه ها سوال درباره قابلیت اطمینان یک مؤلفه، آسان می شود. به این صورت که: آیا مؤلفه یک پیاده سازی کامل و صریح از خصوصیاتش است؟ قابلیت اطمینان یک کاربرد عموماً یک موضوع جداگانه می باشد. ولی بطور واضح قابلیت اطمینان در زمانی که از مؤلفه های قابل اطمینان استفاده میشود، افزایش می یابد.	قابلیت اطمینان

جدول ۱: تأثیر CBD بر خصوصیات کیفی ISO 9126

می توان با پالایش و سفارشی کردن استاندارد ISO9126 برای خصوصیات کیفی نرم افزار آن را به گونه‌ای تغییر دهیم که خصوصیات کیفی برای سیستم های مبتنی بر مؤلفه و بالاخص برای مؤلفه های COTS^{۷۵} قابل استناد باشد.

خصوصیات	زیر خصوصیت (زمان اجرا)	زیر خصوصیت (چرخه حیات)
قابلیت عملکرد (Functionality)	Accuracy Security	Suitability -Interoperability -Compliance
قابلیت اطمینان (Reliability)	Recoverability	Maturity
قابلیت استفاده (Usability)		Learnability -understandability- operability
کارایی و کفایت (Efficiency)	Time Behavior Resource Behavior	
قابلیت نگهداری (Maintainability)		Changeability Testability
قابلیت حمل (Portability)		Replaceability

جدول ۲: تقسیم بندی زیر خصوصیت در ISO 9126

- **قابلیت استفاده:** این خصوصیات به همراه تمام زیرخصوصیاتش می توانند بهترین مثال از خصوصیات باشند که معنای کاملاً متفاوتی را برای مؤلفه‌های نرم افزاری دارند. دلیل این امر آن است که در CBSD کاربران نهایی مؤلفه ها، توسعه

^{۷۵} Commercial Off-The-Shelf : محصول سخت افزار یا نرم افزار تجاری با تولید انبوه

دهندگان کاربرد و طراحان کاربرد می باشند. بنابراین قابل استفاده بودن یک مؤلفه به مفهوم توانایی و قابلیت آن مؤلفه برای ساخت سیستم یا نرم افزار توسط توسعه دهندگان می باشد.

- **کارایی:** همان مفهوم کارایی است که در استاندارد ISO 9126 مطرح شده است.
- **قابل نگهداشت:** این خصوصیت توانایی محصول نرم افزاری جهت ویرایش و تغییر می باشد. تغییرات شامل تصحیح، ارتقاء یا انطباق با نرم افزار بر اساس تغییرات در محیط، در نیازمندی ها یا در خصوصیات عملکردی می باشد. کاربر مؤلفه (مانند تولید کننده کاربرد) نیاز به انجام تغییرات داخلی ندارد اما نیاز به انطباق با آن، پیکربندی مجدد و تست مؤلفه قبل از پایان فرآیند تولید محصول، دارد. بنابراین قابلیت تست و قابلیت تغییر دو زیر خصوصیت می باشد که باید برای مؤلفه اندازه گیری شود.
- **قابلیت جابجایی:** توانایی انتقال محصول از یک محیط به محیط دیگر می باشد. در BSD، خاصیت جابجایی یک ویژگی باطنی می باشد. بر اساس طبیعت مؤلفه است که اصولاً برای استفاده مجدد در محیط های مختلف طراحی و تولید شده است. معیارهایی که برای اندازه گیری این خصوصیات بکار برده می شود عبارتند از:
 - وجود^{۷۶}: معیاری که مشخص می کند که یک ویژگی در مؤلفه وجود دارد یا خیر؟. یک مقدار بولین می باشد.
 - زمان^{۷۷}: این معیار برای اندازه گیری بازه های زمانی بکار برده می شود. یک مقدار عددی است که به همراه یک رشته جهت نمایش ثانیه/دقیقه /ساعت استفاده می شود.
 - سطح^{۷۸}: این معیار برای نشان دادن درجه توانایی و قابلیت استفاده می شود.
 - نرخ^{۷۹}: این معیار برای اندازه گیری درصد استفاده می شود.

Presence^{۷۶}
Time^{۷۷}
Level^{۷۸}
Ratio^{۷۹}

۴-۳ خصوصیت های قابل اندازه گیری در زمان اجرا:

این خاصیت ها به همراه معیارهای اندازه گیری آنها در جدول زیر نشان داده شده است:

Sub-characteristic	Attribute	Type
Accuracy	1. Precision	Ratio
	2. Computational Accuracy	Ratio
Security	3. Data Encryption	Presence
	4. Controllability	Presence
	5. Auditability	Presence
Recoverability	6. Serializable	Presence
	7. Persistent	Presence
	8. Transactional	Presence
	9. Error Handling	Presence
Time behavior	10. Response time	Time
	11. Throughput	Integer
	12. Capacity	Integer
Resource behavior	13. Memory utilization	Integer
	14. Disk utilization	Integer

جدول ۳: زیر خصوصیت ها و معیارهای آنان

۴-۴ خصوصیت های قابل اندازه گیری در طول چرخه حیات:

این خصوصیات به همراه معیارهای اندازه گیری آنها در جدول زیر نشان داده شده است:

Sub-characteristic	Attribute	Type
Suitability	1. Coverage	Ratio
	2. Excess	Ratio
	3. Service Implementation Coverage	Ratio
Interoperability	4. Data Compatibility	Presence
Compliance	5. Standardization	Presence
	6. Certification	Presence
Maturity	7. Volatility	Time
	8. Evolvability	Integer
	9. Failure removal	Integer
Learnability	10. Time to use	Time
	11. Time to configure	Time
	12. Time to admin	Time
	13. Time to expertise	Time
Understandability	14. User Documentation	Level
	15. Help System	Level
	16. Computer Documentation	Presence
	17. Training	Presence
Operability	18. Demonstration Coverage	Ratio
	19. Provided Interfaces	Integer
	20. Required Interfaces	Integer
	21. Complexity Ratio	Index
	22. Effort for operating	Level
	23. Tailorability	Level
Changeability	24. Administrability	Level
	25. Customizability	Integer
	26. Customizability Ratio	Index
Testability	27. Change Control Capability	Level
	28. Start-up Self-test	Presence
Replaceability	29. Tests Suite Provided	Presence
	30. Backward Compatibility	Presence

جدول ۴: زیر خصوصیت ها و معیارهای آنها

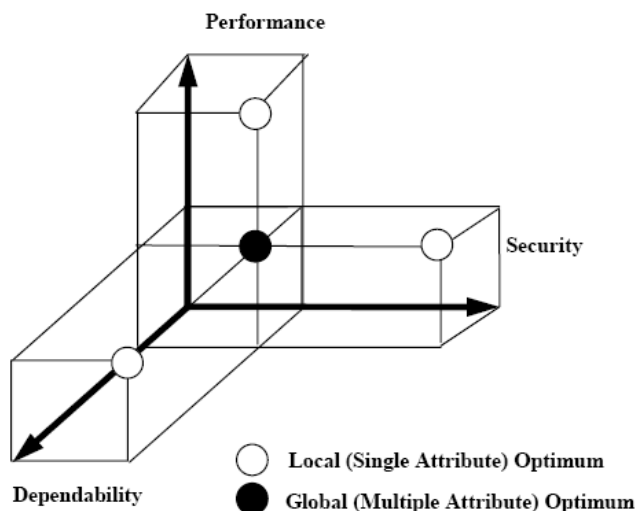
۵- مصالحه بین صفات کیفی :

اغلب سیستم ها برای برآوردن نیازهای کاربران fail می شوند که بیشتر به دلیل نبودن کیفیت است و عمدتاً زمانی است که طراحان به دقت در برآورد بعضی نیازها بدون توجه به تأثیر آن بر دیگر نیازمندی ها عمل می کنند.

اصولاً رسیدن به یک کیفیت بر روی کیفیت دیگر تأثیر گذار است. مثلاً ممکن است وقتی که کارایی را بالا ببریم، امنیت را پائین آوریم. یعنی ممکن است که همه صفات کیفی را نتوانیم با هم برآورده سازیم. دلیل اینکه نمی توانیم تمام صفات کیفی را در کنار هم داشته باشیم به این مسئله برمی گردد که گاهی بعضی از صفات ذاتاً با یکدیگر در تضاد هستند و مورد دیگر اینکه ممکن است خصوصیات کیفی در دید افراد مختلف متفاوت باشد. مثلاً مفهوم امنیت می تواند در دید یک نفر به معنای رمز کردن اطلاعات^{۸۰} و در دید دیگری به معنای Fire Wall باشد. مثلاً فرض کنید امنیت و تحمل پذیری خطا بصورت انحصاری قابل دستیابی باشند ولی اگر

^{۸۰} encryption

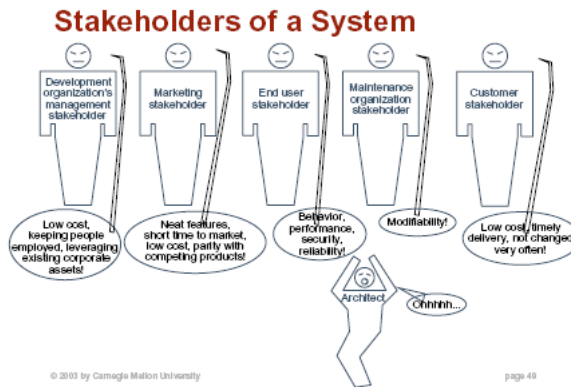
توأم با هم بخواهیم آنها را داشته باشیم باید مصالحه انجام دهیم و یکی از مسائل مطرح در ارتباط با بحث معماری و ویژگی‌های کیفی همین مصالحه است. بدین معنی که ممکن است همه صفات کیفی را نتوانیم همزمان فراهم آوریم، ولی باید ببینیم که کدام یک از این شرایط برای ما از اهمیت بیشتری برخوردار است. یعنی مثلاً کارایی اهمیت بیشتری دارد یا قابلیت استفاده مجدد و به همین ترتیب در مورد بقیه صفات کیفی. در شکل این مفهوم برای سه ویژگی کیفی نشان داده شده است.

شکل ۷: مصالحه بین صفات کیفی

در مورد خصوصیات کیفی و تداخل احتمالی آنها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- ❖ همه خصوصیات به یک سیستم مرتبط نیستند و گاهی بعضی آنها را می‌توانیم در نظر نگیریم.
- ❖ به کارگیری خصوصیات بر اساس اهمیت آنها می‌باشد.
- ❖ تنها خصوصیتی که در حد خاصی قرار دارند قابل بررسی و ارزیابی اند.
- ❖ تکنیک‌های ارزیابی که برای خصوصیات مهم به کار گرفته می‌شوند باید قابل سنجش و ارزیابی باشند.

شکل ۸: مصالحه بین خصوصیات مختلف چگونه ممکن است؟

مسئله تقدم و تاخر خصوصيات كیفی نیز به مسئله مصالحه بین خصوصيات كیفی برمی گردد. بعضی از خصوصيات كیفی مورد نظر

کاربر و بعضی از خصوصيات كیفی مورد توجه تولید کننده می باشد. جدول زیر این خصوصيات را نشان می دهد.

Attribute	Interest
Reliability	User
Availability	User
Robustness	User
Integrity	User
Flexability	User
Usability	User
Interoperatability	User
Efficiency	User
Testability	Developer
Maintainability	Developer
Reuseability	Developer
Portability	Developer

جدول ۵: خصوصیت ها و ارجاع کنندگان به آن

۶- SQW) Software Quality Workshop

QAW روشی است که ذینفعان (stakeholder) آن را جهت کشف خصوصیات کیفی یک سیستم، در چرخه خصوصیات کیفی یک سیستم بکار میگیرند. QAW قبل از ایجاد معماری نرم افزار بکار گرفته می شود. بطور خلاصه QAW راهی جهت کشف، مستندسازی و اولویت بندی خصوصیات کیفی

در اوایل چرخه حیات سیستم بکار گرفته می شود. اهمیت توجه به این مسئله از آنجا ناشی می شود که ویژگی های کیفی، مشخصه سیستم، شرایط کاری سیستم و درایورهای طراحی معماری را تعیین می کنند. QAW کمک می کند تا حداکثر اطلاعات کیفی سیستم حاصل شود، همچنین موجب می شود تا ساختار سیستم تعیین شود.

۶-۱ مراحل QAW:

QAW نیاز به همکاری و مشارکت stakeholder های سیستم دارد و حضور کلیه آنها در طول این زمان ضروری می باشد. QAW درگیر گام های زیر می باشد:

۱. ارائه QAW و مقدمات^{۸۱}
۲. ارائه ماموریت / کسب و کار^{۸۲}
۳. ارائه طراحی معماری^{۸۳}
۴. تعریف محرک های معماری^{۸۴}
۵. تبادل اندیشه^{۸۵}
۶. تحکیم و یکپارچگی سناریو^{۸۶}

^{۸۱} QAW Presentation and Introductions
^{۸۲} Business/Mission Presentation
^{۸۳} Architectural Plan Presentation
^{۸۴} Identification of Architectural Drivers
^{۸۵} Scenario Brainstorming
^{۸۶} Scenario Consolidation

در طول گام دوم و سوم، facilitator، اطلاعات مربوط به درایورهای معماری را که کلید اصلی فهم اهداف خصوصیات کیفی در سیستم می باشد را ثبت می کند. معمولاً این درایورها شامل نیازمندی های سطح بالا، Concern های مأموریتی/کسب و کار، مقاصد و اهداف و خصوصیات کیفی مختلف می باشد. در این گام سعی می شود که اطلاعات روشن شود، ممکن است اضافه، حذف یا ویرایشی صورت گیرد. لیست نهایی درایورهای معماری به stakeholder ها در طول سناریو تبادل اندیشه کمک می کند.

۶-۱-۵ تبادل اندیشه :

پس از آنکه درایورهای معماری تعریف شدند، facilitator، فرایند تبادل اندیشه را آغاز می کند که در این راه stakeholder ها سناریو را تولید می کنند. Facilitator، بخش های خوب یک گزارش را مرور کرده و اطمینان حاصل می کند که سناریو در طول کارگاه بخوبی شکل گرفته است. هر stakeholder یک سناریو را بیان می کند و concern هایش را با توجه به سیستم ارائه می نماید.

۶-۱-۶ تحکیم و یکپارچگی سناریو :

پس از سناریو تبادل اندیشه، چنانچه سناریوهای مشابه معقول و مستدلی وجود داشته باشد با هم ادغام می شوند. برای انجام این کار facilitator از stakeholder می خواهد تا آن سناریوهایی که در محتوا با هم مشابهند را تعیین کند تا سناریوهای مشابه ادغام شوند. در زمان ادغام سناریوها نظرات و رأی ها متمرکز می شوند و سپس پالایش می شوند.

۶-۱-۷ اولویت بندی سناریو :

در این مرحله سناریو ها اولویت بندی می شوند.

۶-۱-۸ پالایش سناریو :

پس از مرحله اولویت بندی، بسته به زمان باقی مانده سناریوها پالایش شده و با جزئیات بیشتری بررسی می شود.

نقشه راه (Road map) مربوط به خصوصیات کیفی، در پروسه QAW در زیر آورده شده است. (شکل ۹)

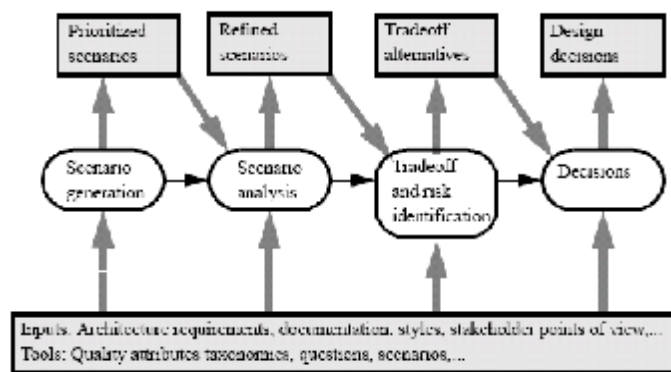

Figure 1: Roadmap Activities

شکل ۹: نقشه راه خصوصیات کیفی در QAW

اطلاعات کسب شده از طریق Quality Attribute WorkShop در موارد زیر قابل استفاده می باشد :

- جهت به روز رسانی دیدگاه معماری
- تسویه و تصحیح نیازمندی های نرم افزار و سیستم
- کمک به راهبرد و توسعه توابع اولیه سیستم
- درک و روشن کردن درایورهای معماری سیستم
- توصیف عملیات سیستم

نتیجه گیری:

یکی از مهمترین چالش های بحث کیفیت نرم افزار به این مورد برمی گشت که استاندارد برای آن وجود نداشت. مشاهده شد که درمدل های مختلف دیدگاه های مختلفی نسبت به خصوصیات کیفی وجود دارد. مزیت استفاده ازمدل های کیفی، سادگی استفاده از آنها و داشتن یک چارچوب و معیارهای برای اندازه گیری خصوصیات کیفی می باشد. درزمان طراحی سیستم بهتر است درمراحل اولیه معماری خصوصیات کیفی شناخته و مصالحه بین آن انجام شود . واگذاری نیازمندی های کیفی از مرحله شناخت نیازمندی های کیفی به مراحل بعدتر موجب افزایش هزینه (زمانی و پولی) در مراحل بعدی خواهد شد.